

Ano. To je to,
co jsem taky zjistila.
Co vám řekli je pravda.
Řekli: „Je to lepší
než minulý život.“
Jistě.
To je pravda.
Děti mění lidi
pozitivnějším směrem.
Proto nám Bůh posílá děti.
Posílá nám psy a kočky,
také aby lidi změnili.
Cokoli potřebujeme,
Bůh nám to poskytne,
pokud na tom nástroji
nejsme závislí,
jsme v pořádku.
Většinou ale,
jsme na nástroji závislí,
pes, syn a dcera se stanou
naším majetkem.
Bůh nám je posílá, jen aby
nám přechodně pomohli.
My pak na nich ale lpíme
a říkáme: „Je můj, je můj.“
Pak máme problém,
když je ztratíme, to je vše.
Jinak můžeme mít
co chceme,
zlato, ženu, víno.
Na víno si ale zvyknete,
pak bez něho nemůžete být.
To je ten problém.
Musíme si tedy vybrat
co není tak návykové.
Proto ne víno, ne cigarety,
ne drogy, ne hazardní hry.
Většina těchto věcí
je velice návykových
a tahaly by vás víc a víc dolů.
a tahaly by vás víc a víc dolů.
A když jste opilý,
porušíte všechna pravidla.
Jeden velice známý zpěvák,
četla jsem to dnes ráno,
byl opilý
a zkopíroval náhodou slova
nějakého jiného zpěváka
v Brazílii.
Ani o tom nevěděl.

Ta píseň se mu vryla
do paměti
a on ji napsal na papír
a stala se hitem.
On se už veřejně omluvil,
takže žádný problém.
A dokonce, i když byl
opilý, vydělal
z toho hodně milionů dolarů.
Později to zjistil
a vše to věnoval
dětskému fondu.
Když jste tedy opilí,
děláte věci,
které si nepamatujete,
takové věci.
Proto byste měli abstinovat
od těchto návykových věcí,
které zastírají náš zrak.
Ne, že by vás
dodržování pravidel
dostalo do Nebe.
Není to tak.
Protože kráva také
nikdy nepije víno
a buvoli a sloni nekouří,
ale tím se nestanou Buddhou.
Jsou celý svůj
život vegetariány,
to vás ale neudělá Buddhou.
Když jste si vědomi pravidel,
udržuje vás to stranou
od škodlivého vlivu.
Když jsem trpěla,
moje sestra mi říkala:
„Proč si nedáš
skleničku piva,
aby ses cítila lépe?“
Ano. Ale později,
si na to zvyknou
a musí přidat další a další.
Pak se stanou závislými
a to je problém.
Jinak sklenička piva,
sklenička vína
vás nedostane hned do pekla.
Pomalu, později, možná.
Když tedy začneme
s vínem nebo cigaretami
budeme množství zvětšovat.

To je ten jediný problém.
Ne proto,
že jsem na vás přísná
s jednou skleničkou vína
nebo cigaretou, ale vím,
že je to pak problém.
Když jednou začnete
spoléhat na tento vnější
komfort a zapomenete
na vnitřní sílu, která může
vyhladit jakoukoli situaci,
pak si vždy dáte
skleničku vína
místo metody Quan Yin.
A pak budete mít
větší a větší potíže.
Čím víc budete pít,
tím větší potíže budete mít.
Pitím si později
vytvoříte více potíží,
protože když jste opilý,
nic si nepamatujete
a porušíte všechna pravidla.
Před dávnou dobou
byl jeden muž,
kterého nutili porušit
jedno z pěti pravidel.
Buď bude pít víno,
alkohol nebo
musí jít a krást
nebo zabít svoji matku
nebo cizoložit, takové věci.
A on si zvolil pít, řekl:
„To nemůže být špatné.
Pítí ublíží jenom mně.“
Když byl jednou opilý,
šel ke svému sousedovi
a dělal s jeho ženou všechno.
A když jeho žena přišla
a žárlila, zabil ji.
A přišla matka
a pletla se do toho,
snažila se ho zastavit
a také ji zabil.
Sousedovi vzal majetek
a ani nevěděl, jak porušil
všechna ta pravidla
poté, co porušil to jedno.
To je ten problém
s alkoholem.

To je vše, jen příklad.
Nemusí to tak být,
ale do jisté míry
se to stát může.
Většina lidí pije,
protože si pamatují
na pocit v Nebi, když
tam kdysi byli.
Podvědomě si pamatují,
jak byli bezstarostní,
jak byli šťastní
než přišli na tento svět.
Nemohou nalézt nic jiného,
co by se podobalo
pocitu, který mají.
Když jim alkohol nebo
cigarety nebo drogy umožní
cítit, „Och, to je podobné!“
Pak se přikloní
k těmto laciným náhražkám
a pak se to stane zvykem.
A oni si myslí, „Och,
nabízí to štěstí.“
Ve skutečnosti
je to jen levná kopie.
Tak je král Mája naláká,
aby si dělali potíže,
vytváří pro vás různé věci.
Bylo to díky extáze,
že jsem začala hledat Boha.
Předtím jsem si
jen pohrávala,
někdy jsem brala drogy
a pila alkohol, porušovala
jsem všechna pravidla.
Nevadí.
Neměla jste předtím
žádná pravidla.
Ne, ani jediné.
Myslím si,
že mi je dal Bůh do cesty,
abych zjistila,
uvnitř mě je láska
a pak jsem se rozhodla,
že budu hledat extázi,
ale bez extáze.
Bez náhražky.
Taková jsem byla.
Ta skutečná, ano.
Ano, tím bych zase

ráda byla...
Ano, ano, dobrá.
...s jiným postavením.
Ano, lidé v tomto světě
jsou velice ubozí,
když neznají
skutečnou extázi.
Hledají cokoli,
peníze, ženy,
hazard, drogy.
Proto lidé,
kteří berou drogy a pijí
alkohol, když se cítí šťastní,
řikají: „Ano, to je ono, to je
ono, tak dosáhnu štěstí.“
A pak do toho zabřednou
hlouběji,
a stávají se závislejšími
a nebudou hledat
skutečnou extázi.
Jen pokud jsou skutečně
velice upřímní, pak se
nad nimi Bůh slituje
a vezme je na správnou cestu.
To se stává, ale velice zřídka.
Když jste jednou na drogách
závislí, velmi zřídka
se probudíte a budete myslet
jasně. Drogy a alkohol
lidí zatemňují.
Ano.
To je ta škoda.
Vy znáte ten ďáblův kruh,
čím víc pijete,
tím opilejší jste.
Čím opilejší jste,
tím více si to neuvědomujete.
Když si to neuvědomujete,
více pijete
a je vám mizerněji,
dáte si větší dávku.
Když si dáte větší dávku,
máte větší chuť
a větší chuť,
větší dávku,
pak jste skončili.
Znamená to ale,
že například
při velice speciální
příležitosti jako je Nový rok,

kdy si všichni dají
skleničku šampaňského,
musím říci:
„Ne. Pro mne ne?“
Pokud si ho nedám proto,
Pokud si ho nedám proto,
že chci pít alkohol,
ale proto, že jinak
ho nepiju, řekněme...
Proč byste měla říci ano,
když to nechcete?
Proč? Proč byste se měla
nechat otrávit ostatními,
kvůli slušnosti?
Když ne, tak ne.
Protože já nevím,
kam by vás ta jedna sklenička
šampaňského zavedla.
Nemohu vám to zaručit.
Jedna sklenička a oni pak
řeknou, „Dobrá, piješ.
Teď ještě jednu.
Na mně, na mně.
Jednu za tatínka,
jednu za maminku.“
A čaj pro dva, dva na čaj.
A příště vás zase pozvou.
Oni znají váš zvyk.
Nalijí vám další pití.
Oni pravděpodobně
neřeknou šampaňské ano
nebo šampaňské ne,
vy to pravděpodobně pijete,
protože se to stalo
společenským zvykem.
Je velmi těžké se ho zbavit.
A jedna sklenička
vede k druhé skleničce.
A víte, co dělá s lidmi
šampaňské?
Jsou rozpálení, sexy, nevím,
kam by vás to dovedlo.
Buďte na sebe opatrná.
Musíte vědět, že lákadla
tohoto světa jsou velice silná.
Je pro mne obtížné
vytáhnout vás ven,
proč byste se chtěla
zase vracet?
Nevím, jestli bych

vás znovu vyťahovala.
Postarejte se o sebe,
Bud' te zodpovedná.
Prostě „ne“.
Poprvé ne,
a podruhé už to nebudete
muset znovu říkat.
Kdybyste poprvé řekla ano,
podruhé, když řeknete ano
nebo ne,
musíte to říkat znovu
a budete mít potíže.
A pak budete muset
vysvětlovat, proč jste to
poprvé pila a podruhé to
nepijete,
tím víc lidí urazíte.
A je pak obtížnější
se z toho dostat.
A pak vás další přítel
viděl pít tentokrát
a když vás pozvou
na další párty, řeknou:
„Viděl jsem tě pít, dobrá...“
A pak na té párty vás vidí pít
A pak na té párty vás vidí pít
noví přátelé
a pozvou vás k sobě domů
a pak pijete více
a nikdy neskončíte.
Měla jsem na začátku
stejný problém.
Přátele měli párty
a pili a to všechno.
A já, z Číny,
jsem byla zasvěcená, jen jsem
řekla: „Ne, piji jen
nealkoholické nápoje.“
A teď, kdykoli jdu
na jejich párty, vždy mají
nealkoholické nápoje
(Ano.)
jako jablečný mošt nebo
nealkoholické šampaňské.
Ano,
to je pro vás nejlepší.
Ochraňujte se.
Jinak,
protože jste řekla ne,
celá párty, mnoho lidí

už to ví.
Kdokoli vás tedy
z této párty příště pozve,
nebudou vám dělat potíže.
Nejen majitel toho domu,
celá párty to bude vědět
a ušetří vás toho,
abyste 40 krát říkala ne.
Kdybyste řekla ano,
později byste musela 40 krát
říkat ano nebo ne.
Udělaloby vám to mnoho
potíží a vyplývalo hodně
energie. A kdybyste pila
na jedné párty a nepila
na jiné párty, mohli
by si myslet:
„tobě se u nás nelíbí,
nelíbím se ti já,
nejsi moje kamarádka!“
Takové věci.
Lidé jsou na všechno citliví.
Nikdy nevíte.
A navíc si budou myslet,
že jsou vaše
pravidla manipulovatelná
a oni by pak přišli ke stolu
s večeří
a zkusili by vám dát maso.
Zkusí vám také nabídnout
maso. Raději ne, raději ne.
Můžete mít také alergii,
způsobí vám to potíže s
ledvinami, v mnoha věcech.
Nejen, že porušíte pravidla,
ale také je někdy vaše tělo
věkem slabší a slabší
a někdy nesnese alkohol.
Když si jednou zvyknete
na šampaňské,
zvyknete si na whisky
a pak nikdy nepřestanete.
Je lepší to nepít.
Je lepší nechodit tam,
kde je šampaňské.
A když přijdete k takovému
baru, pravděpodobně
to opět rádi uděláte,
z legrace,
protože je to imponující

a společenské
a je tam mnoho lidí.
Není to ale prospěšné.
To je vše.
Když je jednou opět
mysl probuzená chutí...
Ve skutečnosti ale věřím,
že to všichni zvládnete,
protože po zasvěcení víte,
co je co.
I kdybyste udělali chybu
nebo jste jednou upadli,
zase se postavíte. Ale proč?
Proč padat
a pak si dokazovat,
že dovedete vstát
a zase se postavit?
Proč rovnou nestát?
Já vás opravdu k ničemu
nenutím,
jen je lepší, když se v tomto
životě držíme v bezpečí.
Smích je pro vás vždy dobrý,
i kdybyste se
ke smíchu nutili.
Lidé z oblasti medicíny
to zkoumali
a zjistili, že i když
se nutíte smát,
vaše celé tělo reaguje
ve šťastném naladění,
všechny buňky, protože
jsou zvyklé přijímat nařízení.
Když se smějete,
znamená to, že váš mozek
vám říká, abyste se smáli.
A když se tady
pohne jeden sval,
a všechny buňky tady
jsou spojené s celým tělem –
a když vidí ten pohyb,
všechny buňky vědí,
„teď se máme smát,
teď se máme smát,
být šťastní, šťastní, šťastní“,
a pak se dostaví to pozitivní,
i kdybyste se nutili.
Čím víc se tedy smějete,
čím častěji se usmíváte,
tím lépe pro vás.

Svatý, který se tváří uboze
je ubohý svatý.
„Svatý, který se tváří uboze
je ubohý svatý.“
V Německu to říkají.
K čemu je tedy ubohý svatý?
Není to pro ně dobré.
Já se snažím, jak mohu,
abych je rozesmála
a oni si na to zvykli.
Mnoho lidí neví, co smích je,
zvláště ti, kteří mají
konzervativní rodinu.
Zvláště muži
nebo ženy – smích ukazuje,
že nemáte způsoby,
že ukazujete pocity,
jste slabí,
jste podrobení.
Proto musíte
skrývat své pocity,
smát se uvnitř.
Nesmát se, neplakat,
nic neukazovat.
Děsit lidi.
Když vyrostou,
zvyknou si na to.
Je to rodinná tradice
a dále pokračuje dolů.
Děti vyrůstají
v zákazu smíchu.
Když jsem já byla malá
i můj otec mi zakazoval
smát se příliš hlasitě
nebo smát se příliš dlouho,
byla jsem mladá.
Vždy jsem se ale smála,
když jsem byla mimo dům,
oba jsme tedy byli šťastní.
Všechny buňky v těle,
každá buňka je
s ostatními propojená.
Co tedy dělá jeden sval,
ostatní ho následují.
Je tedy logické,
že když se smějeme,
i nuceně,
všechny buňky tvoří
šťastné očekávání,
„a teď je čas pro smích!“

Všechny květinčky
se jakoby rozevřou
a řetězec v celém těle
reaguje na dobrou náladu
a pak vás omladí a uvolní.
Oni to říkají a je to logické.
Uvolňuje to všechny svaly
a buňky
a vypadáte mladší a zářiví
a všechny nemoci odejdou.
Mělo by se vám to zdát
logické, protože mnoho
nešťastných lidí má nádory,
mají různé bolesti
a podobné věci.
Nebo mají nenávist,
skutečnou nenávist ve svém
srdci, ne že navenek někdy
vybuchnou, když se naštvou.
Pokud ale mají skutečně
hluboko nenávist
a mají hodně nemocí
a bolestí,
nevědí, odkud přichází.
Lidé, kteří se stále smějí
a odpouštějí
a usmívají se, žijí svobodně,
jsou aktivní a nic je nebolí.
A i kdyby je něco bolelo,
snáší to lépe,
protože jsou zvyklí na to,
že svaly a buňky reagují
pozitivním způsobem.
Bolest se tedy zmírní.
Myslím, že je to logické.
Nemusím být doktor,
abych to věděla.
Můj syn mi řekl:
„Myslím, že je to jeden
z mých nejlepších životů.“
On si ho pamatoval.
Minulý život byl horší než
tento. Někdy si děti
vzpomenou na svůj
minulý život.